

Sygn. akt I C 293/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 maja 2019 roku

Sąd Okręgowy w Białymstoku I Wydział Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący:	SSO Bogusława Zieleniewska-Masłowska
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Katarzyna Anchimiuk

po rozpoznaniu w dniu 20 maja 2019 roku w Białymstoku

na rozprawie

sprawy z powództwa Banku (...) S.A. z siedzibą w W.

przeciwko W. O. i A. O.

o zapłatę

I. Zasądza od pozwanych W. O. i A. O. solidarnie na rzecz powoda Banku (...) S.A. z siedzibą w (...) kwotę 180.858,17 (sto osiemdziesiąt tysięcy osiemset pięćdziesiąt osiem złotych i 17/100) złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 8 lutego 2019 r do dnia zapłaty

II. Zasądza od pozwanych solidarnie na rzecz powoda kwotę 14.460 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powód Bank (...) S.A. z siedzibą w W. w pozwie skierowanym przeciwko A. O. oraz W. O. wniósł o zasądzenie solidarnie od pozwanych na rzecz powoda kwoty 270 147,95 złotych wraz z ustawowym odsetkami za opóźnienie od dnia 08.02 2019 roku do dnia zapłaty. Ponadto wniosło o zasądzenie od pozwanych na rzecz powoda kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwani w odpowiedzi na pozew wnieśli oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów od strony powodowej na rzecz strony pozwanej.

W uzasadnieniu wskazali, że nie zgadzają się z wysokością dochodzonej przez powoda kwoty. Z dokumentów dołączonych do pozwu nie wynika sposób wyliczenia kwoty 270 147,95 złotych i zdaniem pozwanych jest to kwota znacznie wygórowana, zwłaszcza że z dokumentu wypowiedzenia umowy z dnia 2 sierpnia 2018 roku, który powód złożył do akt sprawy wynika, że pozwani zostali wezwani do zapłaty kwoty 6 433,13 zł.

Pozwani podnieśli, iż do lipca 2017 r. regularnie spłacali wszystkie raty zaciągniętego kredytu, dlatego dochodzona pozwem kwota budzi ich zdumienie. Z uwagi na to, że powód w pozwie nie przedstawił sposobu wyliczenia dochodzonej kwoty, tj. 270 147,95 zł, pozwani wnieśli o oddalenie powództwa w całości.

Sąd ustalił, co następuje:

Strony w dniu 14 stycznia 2010 roku zawarły umowę kredytu hipotecznego nr (...) /H., na podstawie której powód udzielił pozwanym kredytu w kwocie 298 732,08 złotych. Kredyt przeznaczony został na zakup lokalu mieszkalnego opisanego w księdze wieczystej nr KW (...)

Na zabezpieczenie roszczeń powoda wynikających z tytułu umowy pozwani wystawili m in. weksel własny m blanco. Zgodnie z deklaracją wekslową z dnia 14 stycznia 2010 roku pozwani upoważnili powoda do wypełnienia weksla m blanco w każdym czasie na sumę odpowiadającą ich zadłużeniu z tytułu umowy wraz z odsetkami, prowizją i kosztami. Pozwani upoważnili również Powoda do opatrzenia weksla datą płatności według swego uznania.

Ponadto na zabezpieczenie roszczeń wynikających z tytułu umowy pozwani ustanowili: hipotekę zwykłą w kwocie 298 732,08 złotych oraz hipotekę kaucyjną do kwoty 149 366,04 złotych na nieruchomości opisanej w księdze wieczystej nr KW (...).

Z uwagi na zaległości w spłacie kredytu powód pismem z dnia 18 czerwca 2018 roku wezwał pozwanym do spłaty zaległości.

Następnie z uwagi na niewywiązywanie się przez pozwanym z warunków spłaty zobowiązania, powód pismem z dnia 2 sierpnia 2018 roku wypowiedział pozwanym umowę kredytu.

W związku z postawieniem zobowiązania z tytułu umowy w stan wymagalności w dniu 27 września 2018 roku powód w oparciu o deklarację wekslową uzupełnił w dniu 23 stycznia 2019 roku weksel in blanco wystawiony przez pozwanym na zabezpieczenie roszczeń wynikających z tytułu umowy.

Weksel uzupełniony został na kwotę 270 147,95 złotych - zgodnie ze stanem zadłużenia wymagalnego widniejącym na dzień 23 stycznia 2019 roku w księgach bankowych powoda.

W związku z uzupełnieniem weksla, powód wysłał do Pozwanym w dniu 23 stycznia 2019 roku listami poleconymi, zawiadomienia o wypełnieniu weksla wraz z przedstawieniem go do zapłaty i wezwaniem do dobrowolnego spełnienia świadczenia. Pomimo upływu wyznaczonej na dzień 7 lutego 2019 roku daty płatności, weksel nie został do dnia złożenia pozwu wykupiony przez Pozwanym.

Sąd zważył co następuje:

Zdaniem Sądu, strona powodowa w pełni wykazała, że służy jej wierzytelność wobec pozwanym.

Z dołączonych przez stronę powodową dokumentów wynika, że strony łączyła umowa kredytu gotówkowego unormowanego w art. 69 prawa bankowego (Dz. U. z 1997 r., nr 140 poz. 939). Artykuł ten mówi, że przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

W ocenie Sądu, powód należycie wykazał przysługującą mu wobec pozwanym wierzytelność. Z dołączonych do akt sprawy: umowy kredytu, wypowiedzenia umowy kredytu, wyciągu z ksiąg bankowych oraz zestawienia spłat dokonanych przez pozwanym wraz ze sposobem ich rozksięgowania na spłatę zobowiązania wynikającego z umowy, jednoznacznie wynika wymagalne zadłużenie pozwanym wobec powoda.

Wobec powyższego, na pozwanym spoczywał ciężar udowodnienia faktów uzasadniających ich zdaniem oddalenie powództwa (wyrok SN z dnia 20 kwietnia 1982r w sprawie sygn. akt I CR 79/82, LEX nr 8416). Pozwani wnosząc o oddalenie powództwa winni udowodnić fakty wskazujące na to, że, należności dochodzone pozwem powodowi nie przysługują. Tymczasem nie przedstawili sądowi żadnego dowodu, potwierdzającego tą okoliczność.

Wobec powyższego powództwo należało uwzględnić w całości.

O kosztach orzeczono zgodnie z art. 98 kpc. Pozwani jako strona przegrywająca są obowiązani zwrócić poniesione przez powoda koszty procesu, w tym koszty zastępstwa procesowego.